

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยพาณิชยกรรม ให้เปิดสอนระดับอุดมศึกษา และตั้งเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อ พ.ศ.2518 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533) ซึ่งต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสถาบันใหม่ว่า "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" (RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY) เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 และได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2532 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 106 ตอนที่ 132)

ตามมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติ พ.ศ.2518 กำหนดให้สถาบันฯ เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีอธิการบดี (ปัจจุบันคือ รองศาสตราจารย์ธรรมนุญ ฤทธิมนี) เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ เช่นเดียวกับอธิบดีของกรมต่าง ๆ การดำเนินงานของสถาบันฯ อยู่ภายใต้การควบคุมของสภาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประกอบด้วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นนายกสภาสถาบันฯ อธิการบดีอาชีวศึกษา และอธิบดีกรมศิลปากรเป็นอุปนายก ส่วนกรรมการสภาสถาบันฯ นั้น มีกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการจากการเลือกตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการสภาสถาบันฯ นอกจากนั้น ยังกำหนดให้เป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี
2. ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ปริญญาตรีและประกาศนียบัตรชั้นสูง
3. ทำการวิจัยเพื่อส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2537)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีลักษณะ เฉพาะที่แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น ทั้งในด้านประวัติความเป็นมา จุดมุ่งเน้น และลักษณะของสถานศึกษา

ในสังกัด การเกิดขึ้นของสถาบันเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาสายอาชีพให้สามารถศึกษาต่อได้จนถึงระดับปริญญา มุ่งผลิตผู้สำเร็จการศึกษาหรือนักเทคโนโลยีที่มีความสามารถในเชิงปฏิบัติ เน้นการผลิตกำลังคนทางด้านอาชีวศึกษาที่มีความรู้ทั้งด้านวิชาการและด้านปฏิบัติ

ปัจจุบันสถาบันมีคณะซึ่งจัดการศึกษาระดับปริญญา 11 คณะ และมีวิทยาเขตซึ่งจัดการศึกษาสายอาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา 30 วิทยาเขต วิทยาเขตเหล่านี้โอนมาจากสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา หลายแห่งเป็นวิทยาลัยประจำภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ เช่น วิทยาเขตภาคพายัพ วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นต้น แต่เดิมนั้นการเปิดสอนระดับปริญญาดำเนินการอยู่ในคณะ แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจของประเทศได้มุ่งเน้นมาสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ทำให้ความต้องการกำลังคนในบางสาขาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความต้องการศึกษาต่อระดับสูงของผู้สำเร็จทางด้านอาชีวศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น สถาบันจึงได้ขยายโอกาสทางการเปิดสอนระดับปริญญาไปยังวิทยาเขตที่มีความพร้อมและความเหมาะสมเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งขณะนี้มีวิทยาเขตที่เปิดสอนระดับปริญญา จำนวน 21 วิทยาเขต ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการกำลังคนของประเทศ และการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับสูงให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

จากการที่สถาบันจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาทั้งในคณะและวิทยาเขต ซึ่งกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ จึงมีผลทำให้การบริหารงานบุคลากรนักศึกษาระดับคณะและระดับวิทยาเขต มีรูปแบบการบริหารงานบุคลากรนักศึกษาที่แตกต่างกันทั้งด้านการให้บริการและการรับบริการคือ

ด้านการให้บริการและการรับบริการ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) การให้บริการระดับคณะ หมายถึง บริการด้านต่าง ๆ ที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาคณะจัดให้แก่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะของตนเอง หรือศึกษาอยู่ที่ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล นอกจากนั้น นักศึกษากลุ่มนี้ยังสามารถรับบริการในด้านกิจกรรมของสโมสรนักศึกษาระดับสถาบัน ด้านแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ด้านการรักษาพยาบาล ฯลฯ จากกองบริการได้โดยตรงอีกด้วย

(2) การให้บริการระดับวิทยาเขต หมายถึง บริการด้านต่าง ๆ ที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาวิทยาเขต จัดให้แก่ศึกษาทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขต และเนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาอยู่นอกห่างไกลจากคณะ คณะจึงไม่สามารถดูแลรับผิดชอบการให้บริการได้ และถึงแม้นักศึกษาเองก็ไม่สามารถจะไปใช้บริการที่คณะจัดได้เช่นกัน ภาระหน้าที่นี้จึงตกอยู่

กับฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาเขต ที่จะต้องดูแลรับผิดชอบนักศึกษากลุ่มนี้ เหมือนกับนักศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาของวิทยาเขตเอง ไม่ว่าจะเป็นด้านสวัสดิการ กิจกรรม และแนวทางการศึกษา และอาชีพ ฯลฯ โดยเฉพาะในด้านจัดกิจกรรมนักศึกษา ถึงแม้วิทยาเขตจะมีสโมสรนักศึกษาระดับวิทยาเขต แต่นักศึกษากลุ่มนี้ก็มีโอกาสที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมน้อยมาก เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นจะเน้นให้แก่ผู้เรียนที่ศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญา

ด้วยสภาพดังกล่าวข้างต้น ถึงแม้สถาบันจะมีนโยบายการบริหารงานร่วมกันก็ตาม แต่วิธีดำเนินงานของคณะและวิทยาเขตย่อมแตกต่างกันด้วยปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารงานระดับสูงของสถาบัน ผู้บริหารงานบุคลากรนักศึกษาระดับคณะและระดับวิทยาเขต ดังนั้น เพื่อเป็นการสนองนโยบายด้านการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาของสถาบันฯ คือ "ส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาให้เป็นพลเมืองดี และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เน้นให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติ มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ" (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, พ.ศ. 2532-2539) และในฐานะที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งของรัฐ สถาบันฯ ก็ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรการในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย พร้อมกันไปด้วยคือ "ให้สถาบันอุดมศึกษาปรับปรุงกลไก สาระและรูปแบบของการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีโลกทัศน์ที่กว้าง สามารถบูรณาการกิจกรรมนักศึกษากับงานจัดการศึกษา งานบริการวิชาการแก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม" (แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7, พ.ศ.2535-2539)

จากความสำคัญและสภาพปัญหา ตลอดจนนโยบายของสถาบัน และของทบวงมหาวิทยาลัย ในด้านการบริหารงานกิจการศึกษาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการบริหารงาน การดำเนินงาน ตลอดจนความต้องการของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยหวังว่าผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวในการพิจารณาปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานบุคลากรนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานบุคลากร นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
3. วิเคราะห์การบริหารงานบุคลากรนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
4. เสนอแนวทางในการพิจารณาเพื่อปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานบุคลากร นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์การบริหารงานบุคลากรนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามกรอบแนวคิดของ Asa S.Knowles (1970) ซึ่งครอบคลุมงาน 4 ด้าน คือ
 - 1.1 การให้สวัสดิการ (Welfare Function)
 - 1.2 การควบคุมหรืองานวินัย (Control Function)
 - 1.3 การจัดกิจกรรมร่วมหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร (Co-curricular or Extra Curricular Activities)
 - 1.4 การสอนเสริม (Teaching Function)
2. ศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 4 หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2537 ที่ศึกษาอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศ
3. ศึกษาคณะจำนวน 6 คณะ คือ คณะเกษตรศาสตร์บางพระ คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี คณะบริหารธุรกิจ คณะคหกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรม คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยี การเกษตร
4. ศึกษาวิทยาเขต 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตภาคใต้ วิทยาเขตภาคพายัพ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สถาบัน	หมายถึง	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษา แห่งหนึ่งของรัฐ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
คณะ	หมายถึง	หน่วยงานที่รับผิดชอบและดูแลการจัดการศึกษาระดับ ปริญญาตรี
วิทยาเขต	หมายถึง	หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับ ต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาตรี
ผู้บริหารงานบุคลากรนักศึกษา ระดับสถาบัน	หมายถึง	บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองบริการ
ผู้บริหารงานบุคลากรนักศึกษา ระดับคณะ	หมายถึง	บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรองคณบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา
ผู้บริหารงานบุคลากรนักศึกษา ระดับวิทยาเขต	หมายถึง	บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการ นักศึกษา	หมายถึง	บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากคณะ หรือวิทยาเขต ให้ทำหน้าที่ในงานด้านต่าง ๆ ของ ฝ่ายกิจการนักศึกษา
อาจารย์ระดับคณะ	หมายถึง	อาจารย์ที่ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ
อาจารย์ระดับวิทยาเขต	หมายถึง	อาจารย์ที่ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาเขต
นักศึกษา	หมายถึง	นักศึกษาระดับปริญญาตรีปี 4 ที่ศึกษาอยู่ในคณะและ วิทยาเขต
นักศึกษาคณะ	หมายถึง	นักศึกษาระดับปริญญาตรีปี 4 ที่ศึกษาอยู่ในคณะ
นักศึกษาวิทยาเขต	หมายถึง	นักศึกษาระดับปริญญาตรีปี 4 ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขต
งานบุคลากรนักศึกษา	หมายถึง	งานบริการ งานสวัสดิการ งานกิจกรรมทุกอย่างที่ สถาบันฯ จัดให้นักศึกษานอกชั้นเรียน เพื่อเป็น การช่วยเหลือและพัฒนาให้นักศึกษามีความพร้อมใน ด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ ตามกรอบแนวคิดของ Asa S.Knowles (1970)

ซึ่งครอบคลุมงาน 4 ด้าน คือ การให้สวัสดิการ การควบคุมหรือวินัย การจัดกิจกรรมร่วมหรือนอกหลักสูตร การสอนเสริม ในที่นี้หมายถึง งานกิจการนักศึกษาของสถาบันฯ

การบริหารงานบุคลากรนักศึกษา หมายถึง การจัดการในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้งานบุคลากรนักศึกษาดำเนินไปได้ตามวัตถุประสงค์ที่สถาบันกำหนดไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณา ปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานบุคลากรนักศึกษาทั้งในคณะและวิทยาเขต
2. เพื่อเป็นข้อมูลให้สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีลักษณะการบริหารงานหลายวิทยาเขตใช้ประกอบการพิจารณา ปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรทั้งหมด ประกอบด้วย ผู้บริหารงานบุคลากรนักศึกษา ระดับสถาบัน คณะ และวิทยาเขต อาจารย์ที่ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักศึกษาระดับคณะ ระดับวิทยาเขต นักศึกษา คณะและนักศึกษาวิทยาเขต

1.1.1 ผู้บริหารงานบุคลากรนักศึกษาระดับสถาบัน ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และผู้อำนวยการกองบริการ

1.1.2 ผู้บริหารงานบุคลากรนักศึกษาระดับคณะ จำนวน 11 คณะ คือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์บางพระ คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช คณะบริหารธุรกิจ คณะ

คหกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรม คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ
ประมง ผู้วิจัยเลือกศึกษาเพียง 6 คณะ ส่วนอีก 5 คณะ ที่ผู้วิจัยไม่ได้เลือก โดยมีเหตุผลดังนี้

1. คณะศึกษาศาสตร์ เป็นคณะที่ไม่มีนักศึกษาเรียนถึงระดับปริญญา แต่ยังเป็นคณะ
2. คณะศิลปศาสตร์ ที่ให้บริการทางวิชาการอยู่
3. คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ไม่ใช่คณะที่อยู่ในข้อคิดโดยตรงของสถาบันเป็นเพียง

คณะสมทบของวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร

4. คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช เป็นคณะที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกับ
วิทยาเขตภาคใต้ ที่ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกคณะเกษตรศาสตร์บางพระ

1.1.3 อาจารย์ที่ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ จำนวน 26 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1.2.1 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาเขต จำนวน 21

วิทยาเขต ผู้วิจัยเลือกศึกษาเพียง 4 วิทยาเขต โดยเลือกเฉพาะวิทยาเขตที่เปิดสอนหลายสาขา
วิชา และเป็นสาขาวิชาที่อยู่ในสังกัดคณะมากที่สุด ได้แก่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตภาคใต้ และวิทยาเขตภาคพายัพ

1.2.2 อาจารย์ที่ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักศึกษาของวิทยาเขต จำนวน

36 คน

1.2.3 นักศึกษาปริญญาตรีปี 4 หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ภาคปกติ ประจำปี
การศึกษา 2537 ที่ศึกษาอยู่ในคณะและวิทยาเขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3,167 คน ใช้ตาราง
สำเร็จรูปของ Yamane มีความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ +
ร้อยละ 5 (อ้างใน อุดมพร (ทองอุไทย) จามรมาน, 2530) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
348 คน แล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา คือ คู่มือนักศึกษา
ระเบียบของสถาบัน และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่จะให้รายละเอียดและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงานบุคลากร
นักศึกษา

2.2 แบบสัมภาษณ์ เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารงานบุคลากรนักศึกษาของสถาบันฯ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมด้านการบริหารงานการดำเนินงาน และปัญหาในการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา จำนวน 7 ข้อ

2.3 แบบสอบถาม เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย การสัมภาษณ์ และคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แบบสอบถาม มีจำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ ที่ปฏิบัติงานในฝ่ายกิจการนักศึกษาของสถาบันฯ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของอาจารย์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการบริหารงาน

บุคลากรนักศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาอันเนื่องมาจากการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 การให้บริการด้านต่าง ๆ ของสถาบัน

นำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุง เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบเพื่อหาความตรงและความเที่ยงของเนื้อหา ปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปทดลองใช้กับอาจารย์ จำนวน 10 คน นักศึกษาจำนวน 35 คน นำผลที่ได้จากการทดลองใช้ปรับปรุงครั้งสุดท้าย เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ขอความร่วมมือจากสถาบันฯ และวิทยาเขตทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในการสัมภาษณ์ผู้บริหาร และแจกแบบสอบถามอาจารย์ นักศึกษา

3.2 แบบสอบถามของอาจารย์และนักศึกษา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4.2 ข้อมูลในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา วิเคราะห์โดย หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบ ความเรียง

4.3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาและความถี่ แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งลำดับขั้นตอนในการเสนอข้อมูลดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยความสำคัญของงานบุคลากร นักศึกษา กระบวนการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา โครงสร้างการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา โครงสร้างการบริหารงานบุคลากรนักศึกษาของสถาบันฯ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ